

La fotografia del diàleg

«El principal perill de la taula amb l'Estat és el boicot previ dins l'independentisme davant les magres perspectives d'èxit en el curt termini»

Existeix el gran risc, segons Jordi Sánchez, que el PSOE converteixi la taula en una "fotografia" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/223801/sanchez-alerta-gran-risc-psoe-reduexi-taula-dialeg-fotografia>). És el principal tret que han utilitzat bona part dels dirigents de Junts en relació al mecanisme de negociació amb l'Estat, aturat des d'abans de la pandèmia i que ha anat patint sotracs en el flanc intern per les desavinences prolongades -cristal·litzades en la negociació per formar Govern- i per l'actitud volàtil de Pedro Sánchez. Cap dirigent independentista, ni tan sols el més entusiasta defensor del diàleg, inclou en el calendari més proper una sortida política acordada amb el govern central que passi per un referèndum i per l'amnistia, les dues demandes que defensarà la part catalana el 13 de setembre en la cita a Barcelona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221889/sanchez-aragones-treuen-pols-taula-de-dialeg>).

El president espanyol ja ha deixat clar que no acceptarà ni l'autodeterminació ni fer net de totes les causes judicials acumulades a l'entorn del procés, de manera que les posicions no han variat des que el líder del PSOE i Quim Torra es van assegurar cara a cara el 26 de febrer del 2020 a la Moncloa

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/197132/taula/dialeg/maquilla/desacord/poder/avancar>).

L'expresident de la Generalitat, distanciat de la vida de partit i cada vegada més deslligat tant de Carles Puigdemont com de Jordi Sánchez -no és casualitat que no es fes militant de Junts i que, en campanya, només aparegués en un míting a Granollers-, explicava la setmana passada a Prada que va ser el president espanyol qui va ser explícit sobre l'amnistia i el referèndum en aquella trobada: no ho acceptaria mai. L'anomenada "agenda del retrobament" no ho inclou.

Torra té la teoria que la part catalana ni tan sols està en condicions d'asseure's (<https://www.naciodigital.cat/noticia/223626/torra-borras-evidencien-distancia-taula-dialeg-regalat-dos-anys-a-lestat>) a la mesa de negociació

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/223626/torra-borras-evidencien-distancia-taula-dialeg-regalat-dos-anys-a-lestat>), i Laura Borràs ja l'ha donat per liquidada. També ho han fet dirigents de Junts a les xarxes socials amb un estil que transita per la fina línia que separa l'efectisme i el populisme, no sempre curós amb els fets. Així doncs, a Pere Aragonès se li acumula la feina al despatx: no només haurà de greixar la relació -prou fluïda- que manté amb Sánchez, sinó minimitzar les fissures que genera la taula en la delegació catalana. El principal perill és el boicot -autoboicot, de fet- previ per part de l'independentisme, derivat de les magres expectatives d'èxit a curt termini. El govern espanyol considera que amb els indults ja n'hi ha prou, i no ha plantejat cap solució política de fons. Potser perquè tampoc en té cap necessitat, ara.

Tanmateix, el 13 de setembre serà estrany que la taula de diàleg transcendeixi la categoria de fotografia. ERC ha abocat tota l'estratègia a trobar una sortida amb l'Estat, encara que això suposi un gir radical respecte la tardor del 2017 pel qual cap dirigent ha donat explicacions convincentes en públic, i Junts branda la bandera de la unilateralitat. No s'hi posa, però, cap horitzó, ni cap acció concreta. Borràs, com a presidenta del Parlament i amb un 52% de majoria independentista a la cambra, encara no ha promogut cap acció concreta -ni tan sols les que portava al programa- per traduir-lo en fets. L'argument principal és que ara ERC és qui lidera el procés pel resultat del 14-F.

Aquest lideratge, però, té tots els números de topar amb la porta tancada de Sánchez, que prioritza la relació competencial bilateral a la sortida política al conflicte. Tot i que la part catalana aspira a deslligar les qüestions del dia a dia del diàleg, durant la tardor hi haurà aspectes que seran indestruïbles, com ara la negociació dels pressupostos de l'Estat. Si es repeteix l'esquema de l'any

passat i ERC els aprova, l'argumentari de Junts és previsible: com es poden validar uns comptes estatals d'un Sánchez -presumptament- debilitat al Congrés si no hi ha avenços en el diàleg? La fotografia de la taula va molt més enllà del que passi a Barcelona a mitjans de setembre.